

Cuộc đời là những chuyến đi

Author : Ngân Bình

Cuộc đời như cánh hạc bay. Ngọn tre hay bờ trúc thì cũng chỉ là một khoảng để dừng chân. Hạc muốn bay cao thì đời phải thanh thoát, muốn bay mãi thì cuộc sống phải nhẹ thêm. Đã là gai thì gai nào cũng nhọn, đã là xích thì xích nào chẳng gian nan. Mắt xích trói buộc con người lại với đời, gai nhọn đâm thủng những niềm vui của cuộc sống.

Để được bay cao phải biết để kháng trước những mối âu lo, để được đi xa phải biết cảm nghiệm niềm vui nơi người khác. Khả năng để kháng trước những mối âu lo là biết lắng nghe tiếng nói phát xuất từ đáy lòng rồi từ đó mang ra áp dụng. Khả năng cảm nghiệm niềm vui của người khác là biết thưởng thức những nốt nhạc khác nhau của cuộc sống, để từ đó cảm thấy đời vẫn đẹp, vẫn đáng yêu dù cho cuộc đời mình đầy sóng gió. Niềm vui của một nhà giáo dục khi nhìn thấy lớp học nghèo nàn vì biết các em đang được học hành. Niềm vui của người nghèo vì thấy gia đình mình đang hạnh phúc.

Trẻ em được giáo dục rồi một ngày sẽ có những lớp học tiện nghi. Gia đình hạnh phúc thì của ngõ giàu sang sẽ mở. Cứ chôn chặt đời mình vào một định kiến nào đó thì cuộc sống sẽ khổ, cứ bám víu vào một niềm vui duy nhất thì đời sẽ buồn tênh. Vì thế, phải thanh thoát để bay cao thì mới thấy cuộc đời vẫn đẹp, biết tận hưởng niềm vui của người khác mới thấy cuộc sống vẫn hạnh phúc!!!!!!